

HERGÉ'NİN KARAKTERLERİNE DAYANDIRILMIŞTIR

ÇEVİRİ
BALONLAMA

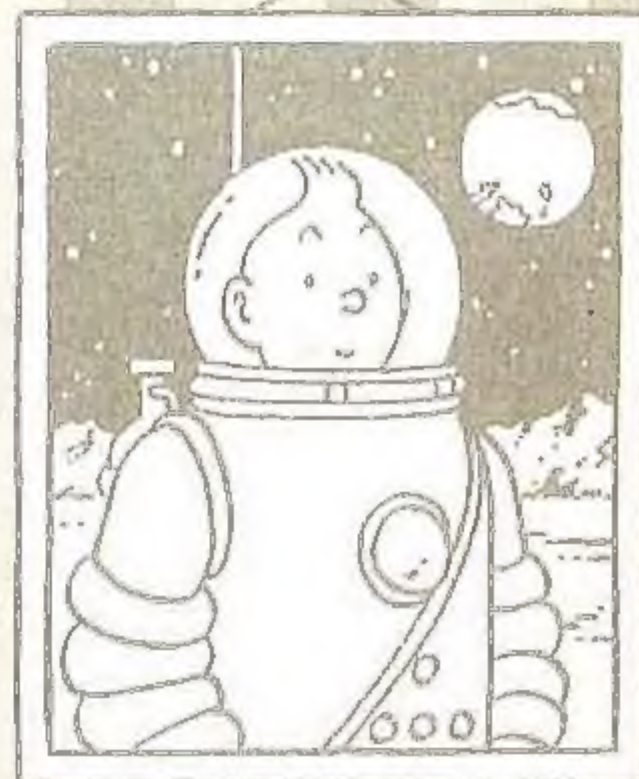
SCANFAN

SİNEMA FİLMİNİN KİTABI

TENTEN *ve* ALTIN POST

METHUEN

Milliyet
Halk Gazetesi
KURUCUSU: ALİ NACİ KARACAN

BUGÜN
SATFA
25
KURUS

CUMARTESİ
27
NİSAN
1963

ANAYASA MAHKEMESİNİN, BELEDİYELER KONSELİNİN KARARI ÜZERİNE

Makarios Türklerle anlaşma yolunda
Cumburken, Dr. Kılıç ile görüşen Makarios, ayr. Belediyelerle ilgili konuları en kısa zamanda halletmeye çalışıyor.

Başbakan İnönü'nün son olaylara dair izahatı
Başbakan İnönü'nün son olaylara dair izahatı. "Benim gördüğüm Ordu içinde küçük rütbeli subaylar ele geçirilirse üst kademe bertaraf olur gibi sergüzeştçi bir fikir var."

Grev kan kabul edildi
DURUM
İnönü'nün tulumu son olaylar ve İnönü'nün tulumu...

enfin les voilà au cinéma

TINTIN

et le mystère de

LA TOISON D'OR

TINTIN - WILSON
GEORGES WILSON
Capitaine HADDOCK
CHARLES VANEL
DARIO MORENO

HAFTANIN
FILMLERİ
Tuncan Okan

27.04.1963, Milliyet, Sayfa 6

İstanbul'da çevrilmiş bir Fransız filmi

Ünlü bir resimli roman olan "Tinten'in serüvenleri,"nden alınan film, beyaz perdede, dergilerdeki kadar ilgi çekici değil

TINTIN İSTANBUL'DA (★)
"Tintin Et Le Mystère de la Toison d'Or" - Jean Jacques Vienne idaresinde çevrilmiş renkli bir Alliance de Production Cinématographique (Fransız) prodüksiyonu. Oynayanlar: Charles Wilson, Charles Vanel, Dario Moreno, Tintin, Uly Umz. Senaryo: André Barret, LALE ve MARMARA'da.

TELEVİZYONDAN sinemaya geçen
"Yeni Dalga" rejisörlerinden Jean Jacques Vienne Fransa'nın en popüler resimli romanını perdeye nakletmek istemiş. "Tintin" gibi çocukluk tarafından yıllarca zevk ve heyecanla takip edilmiş, başı sonu olmayan

bir seriyal resimli romandan bir buçuk saatlik bir film senaryosu çıkarabilmek pek kolay bir iş değil ta-da daha akıcı, daha sinematografik olduğunu tesbit edebilmek gerek. Senaryocu André Barret "Tintin" ve Türkiye'de geçen serüvenlerini perdede canlandırmak istemiş. Güzel manzaralar içinde cereyan eden çösenaryosu Hergé'nin romanındaki hahin romanı haftalık bir tetrika olma-sı sebebiyle, serüvenden serüvene sıç-ramalar ve ani sürprizlerle doluydu. Oysa filmin senaryosu gayet mono-siz, renksiz bir mizansen var... An-cak çocuklara hoş vakit geçirtebile-

HERGÉ'NİN KARAKTERLERİNE DAYANDIRILMIŞTIR

TENTEN *ve* ALTIN POST

André Barret ve Rémo Forlani'nin

yazdıkları senaryodan

Leslie Lonsdale-Cooper ve Michael Turner

tarafından tercüme edilip uyarlanmıştır

METHUEN & CO LTD
11 New Fetter Lane · London EC4

TINTIN ET LE MYSTERE DE LA TOISON D'OR

Senaryosunu André Barret'nin yazdığı, Jean-Jacques Vierende'nin yönettiği bir film. Jean-Pierre Talbot (Tenten) ve Georges Wilson'un (Kaptan Haddock) oynadıkları, senaryo, uyarlama ve diyaloglarını André Barret ve Rémo Forlani'nin birlikte yazdıkları filmin müziklerini André Popp bestelemiş, dağıtımını Pathé Konsorsiyumu üstlenmiştir. Kitabın tasarımını Francis Boucrot yapmıştır.

1 • 2

Kitap ilk defa *Tintin et le mystère de la Toison d'Or* adıyla Fransızca yayımlandı. © Casterman 1962. İngilizce metin © 1965 Methuen & Co Ltd

Büyük Britanya'da ilk kez 1965 yılında yayımlandı.

1966'da yeni baskısı yapıldı.

Katalog Numarası 02/9340

Basıldığı yer Casterman S.S., Tournai, Belçika

Her şey bir mektupla başladı. Boncuk ve ben Mulensar Şatosu'nda Kaptan Haddock ve Profesör Turnösol'le birlikte tatil yapıyorduk. Dünyada olup bitenlerle hiç ilgilenmiyorduk - ta ki postacı gelinceye kadar.

"Bana bir mektup mu?" dedi Kaptan. "İstanbul'dan ha?". Mektubu okurken yüzünü gördüm. "Kötü haber mi?" diye sordum.

"Paparanic ölmüş" diye mırıldandı. "Aynı gemide çalıştığımız eski bir denizci arkadaşım Themistocles Paparanic. Onu yıllar öncesinden tanıyordum. Sumatra açıklarında hayatını kurtarmıştım. Hay bin lombar, o artık yok."

"Kaptan arkasını döndü ve burnunu sildi. Mektuba tekrar baktı. Hay bin fırtına, Tenten! Ben şimdi ne yapacağım? Bana gemisini, *Toison d'Or*'u bırakmış."

"*Altın Post*", dedim. "Ne yazık ki çok geç geldi. Tam da senin emekli olmaya karar verdiğin bir zamanda."

"Ve şimdi fikrimi değiştirecek değilim!." Kaptan ayak diretiyordu. "Artık benim için serüven yok, dünyanın dört bir tarafında koşuşturmak yok. Ama yine de..." Tereddüt içindeydi. "Hayır! Kararlı duracağım. Hayır dedimse bu hayır demektir!"

Ertesi gün İstanbul'a vardık: Boncuk, Kaptan ve ben. Türkiye'nin bu kadim başkentini ikiye bölen su yolu Altın Boynuz'u bir feribotla geçerken şehri ilk defa görme fırsatımız oldu.

Cuthbert Turnösol memlekette kaldı. İnatçı profesörümüz aylardır ve aylardır son projesi üzerinde çalışmaktaydı: devrim niteliğinde gücü olan bir motor yakıtı. Hiçbir şey onu bu niyetinden vazgeçiremezdi. Sonunda Kaptan patladı, tabii yakıt da, fakat profesör yılmayıp çalışmalarını sürdürdü. Artık başarının eşiğine gelmiş durumda. Turnösol'den tek alabildiğimiz, Atina'da bize katılabileceği sözünü vermesi oldu. Çünkü planımız Kaptan'ın muhteşem gemisi *Altın Post*'la Akdeniz'de bir gezinti yapmaktı.

"Geminin neye benzediğini hayal edebiliyorum," dedi. "katışıksız, gösterişli bir safkan. Paparanic geminin iyisinden anlardı."

Son derece üzgündü.

Ben bile *Altın Post*'un bir antika olduğunu görebiliyordum. Gövdesi yer yer paslanmış ve ahşap döşemeleri aşık bir şekilde çürümüştü. Paparanic'in avukatı bizi doğruca gemiye götürdü.

Kir pas içindeki kamarayı gördükten ve ucuz halılarla dolu ambara bir göz attıktan sonra Kaptan Haddock'un hayâlleri uçup gitti.

Kendisini karaya attı. "Milyonlarca batık gemi adına!" diye homurdandı, bu kokuşmuş eski tekneye on para bile vermezdim!" İşte bu sırada o yabancı ortaya çıktı: iyi giyimli, kendinden emin ve az sonra keşfedeceğimiz gibi, cömertti. Bir reverans yaptı.

"Kendimi tanıtmama izin verin. Anton Karabine, Karexport'un başkanıyım. Hemen sadede geleceğim. *Toison d'Or* ya da *Altın Post*'la ilgileniyorum. Onun için size £25.000 verebilirim. Dilerseniz buna zengin bir adamın hevesi diyebilirsiniz. O geminin benim için duygusal bir değeri var. Gördüğünüz gibi "Themistocles benim en eski arkadaşımdı...Eminim anlayacaksınız."

Kaptan'ın gözleri gevşedi. "Tabii," dedi "Tabii...£25.000 mi dediniz?"

Ben pek ikna olmamıştım. Her şey haddinden çok pürüzsüzdü. "Üzerinde bir kez daha düşünelim," dedim. "Size haber verimiz."

Karabine'nin tavırları birden değişti. "Peki, oldu. Sesinde tehlikeli bir keskinlik vardı. "İşte benim kartım. Eminim mantıklı davranırsınız ve teklifimi kabul edersiniz."

Hiç zaman kaybetmiyordu.

Birkaç saat sonra deniz kenarındaki bir kafede oturuyorduk ve Kaptan piposunu bir kenara koymuş, nargileyi deniyordu. Bir de baktık ki, onu telefona çağırdılar.

"Haddok efendi?". Telefondaki ses tanıdık değildi. "Size dostça bir tavsiyede bulunayım. *Altın Post*'u satın. Eminim bir tatsızlık çıkmasını istemezsiniz, öyle değil mi?"

Kaptan öfkeden deliye dönmüştü. "Bin milyar kere bin lombar," diye kükredi. "Beni tehdit etmek ha, öyle mi? Gemi benim gemim ve onunla ne istersem onu yaparım!" Yumruğunu nargileye vurdu.

Nargileden sular fişkirirken onun ağzından çıkan sözler de daha renkli bir hale gelmişti. Tam sucuk gibi ıslanmışken nazik bir Türk yardımına gelmesin mi?. Elinde peçeteyle koşup önce nargileden fişkiran suyu kontrol altına aldı ve sonra da sıırıslam olmuş Kaptan'ı kurulamaya başladı.

"Ben Bay Malik." Diye gülümsedi. "Hizmetinizde olmaktan mutluyum. Görüyorum ki güzel şehrimize yabancısınız."

Aradan birkaç dakika geçmemişti ki yeni dostumuz bütün bir öğleden sonrasını bizim rehberliğimizi yapmaya tahsis etti. Kulağa çok büyüleyici geliyordu: İstanbul'un tüm o harikaları, boğaz gezintileri, eski şehrin görülmeye değer dar sokakları, zarif Mavi Cami....Yola çıkmak için sabırsızlanıyorduk.

Bay Malik hayranlık uyandıran bir rehberdi. Şehrin her karışını ezbere biliyordu.

Mavi Cami'yi ziyaret ettik, sonra da bir çift muhteşem vazo satın aldık. O kaza meydana geldiğinde, Kaptan yokuş yukarı çıkan dar bir sokakta bizi birkaç adım geriden takip ediyor ve iyi bir alışveriş yaptığı için kendini tebrik etmekle meşguldü.

Gök gürültüsünü andıran bir ses duyuldu, devasa boyutlarda bir fıçı yokuştan aşağıya yuvarlanıyordu. "Kaptan, Kaptan," diye bağırdım "Dikkat et!" Kendini kenara attı ve fıçı onu kılpayı ıskaladı. Her şey saniyeler içinde olup bitmişti.

Buna bir anlam veremedik. Fıçı bir yük arabasının üstünden düşmüş olabilir miydi? Yokuşun tepesine baktım, yol bomboştu.

Kaptan dik dik baktı. "Hayatımda ilk kez bir fıçıdan korktum!" diye homurdandı.

Bay Malik dehşete düşmüştü, ama gerçekten dehşete düşmüştü. Bu olayı telafi etmeye dünden hazırды, bizi alel acele tarihi bir Osmanlı kalesi olan Galata Kulesi'ne çıkardı.

"Burası gezinin en heyecanlı bölümü." Büyük bir şevkle habire konuşuyordu. "En tepeye iki yüz elli merdivenle çıkılıyor, fakat manzara eşsizdir. Tarih ayaklarınızın altında yatıyor: Bizans... Konstantinople... İstanbul..."

Kaptan ve ben önden gidip kaleye girdik. Saniyeler sonra paslı menteşelerin gıcirtısını işittik ve ağır kapı arkamızdan kapandı. Her taraf zifiri karanlıktı. "Kahretsin..." diye söylenmeye başladı Kaptan, ve bir kibrit yaktı.

Aramızdan geçip giden bir kurşunun vızıltısı duyuldu. Tuzağa düşmüştük.

"Merdivenlere," diye bağırdım, "Bu bizim tek şansımız!". Basamakları ikişer ikişer atlayarak kıvrılarak devam eden merdivenlerden yarışır-casına çıkmaya başladık. Kaptan uflayıp puflayarak kulenin üst platformunda Boncuk'a ve bana yetiştii. Malik haklıydı: Boğaziçi ayaklarımızın altında uzanıyordu ve manzara muhteşemdi. Ama gezintimiz sona ermiş bulunuyordu.

"Herkes mevzilere!" diye gürledi Kaptan. "Gemiye borda yapanları geri püskürtmeye hazırlanın!" O antika top güllerini dar merdivenlerden aşağı doğru yuvarlarken, ben de bir kaçış yolu bulmaya çalışıyordum. Zeminden otuz metre yukarıdaydık. Görebildiğim kadarıyla tek umudumuz kulenin en tepesinden zemine kadar uzanan yıldırım paratoneriydi. Kaptan borda ateşine devam ederken ben de korkulukları aşarak uzun ve baş döndürücü bir inişe başlamıştım.

Cana yakın rehberimiz kapının dışında bir aşağı bir yukarı gidip geliyor, keyifle sigarasını tütürüyordu. Benim gökten aşağı düşeceğimi hiç beklemiyordu.

Malik kavga etmeye pek istekli değildi. "Ne diyorsam onu yap," diye tısladım. "Kapıyı aç...sanki polisler geliyormuş gibi davran. İçeridekilere kaçıp kendilerini kurtarmalarını söyle." Korkuyla titredi ve dediklerimi yaptı.

Bu bir bozgundu. Ben Malik'i duvara yapıştırmışken dört adam hızla yanımızdan geçtiler, Kaptan da gürleyerek peşlerinden koşuyordu.

"Mağara adamları! Vandallar! Başbozuklar! Baldırıçıplaklar sürüsü!" Malik'i görünce aniden durdu. "Sana gelince, samimiyetsiz Akdeniz molekülü..." Sağlam kalan vazoyu öfkeyle küçük adamın kafasına doğru salladı. Araya girdim. Şiddet istemiyordum. Üstelik Malik konuşabilirdi, nitekim de konuştu.

"Bana para teklif ettiler," diye sızlandı. "Kafedeki birtakım adamlar...Gezi filan hep ayarlanmıştı. Sizi o dar sokağa götürecektim, hani şu fiçinin yuvarlandığı. Başaramadıkları taktirde de sizi buraya, Galata Kulesi'ne getirecektim. Bakın, benim için bir kroki bile çizmişlerdi." Ortaya, içinde kabataslak çiziktirilmiş bir İstanbul haritasının olduğu bir zarf çıkardı.

O gün ikinci kez gözüme aynı tuhaf sembol çarpıyordu. Zarfın arka yüzüne kırmızı bir timsah figürü damgalanmıştı.

Gemiye geri döndüğümüzde hava kararmıştı.

Bizi Themistocles Paparanic'e de hizmet etmiş olan geminin aşçısı Clodion karşıladı. Bize vereceği haberleri vardı: Bir yabancı *Altın Post* için bir milyon Türk lirası teklif ediyordu.

Kaptan, "Teklifi arttırıyorlar!" diye homurdandı, ve doğruca kamaraya gitti, kapıyı arkasından kapattı. Kilit sesini duydum. Bu belirtileri ezbere biliyordum. Kaptan Haddok bir karar verme aşamasındaydı. Altın post'u bırakmalı mıydı yoksa bırakmamalı mıydı? Aradaşının son arzusuna karşı gelerek onu nasıl satabilir ve bu süreç içinde bir grup gangstere nasıl teslim olabilirdi. Diğer yandan da, kendine saygısı olan bir denizci bir ayağı çukurda böyle bir köhne çatanayla nasıl denize açılabilirdi?

Vicdanı gururundan daha güçlüydü. Yarım saat sonra tekrar ortaya çıktı. "Neyi bekliyorsunuz?" diye söylendi. "Gidip biraz uyusanız iyi olur. Yarın Atina'ya doğru yola çıkacağız."

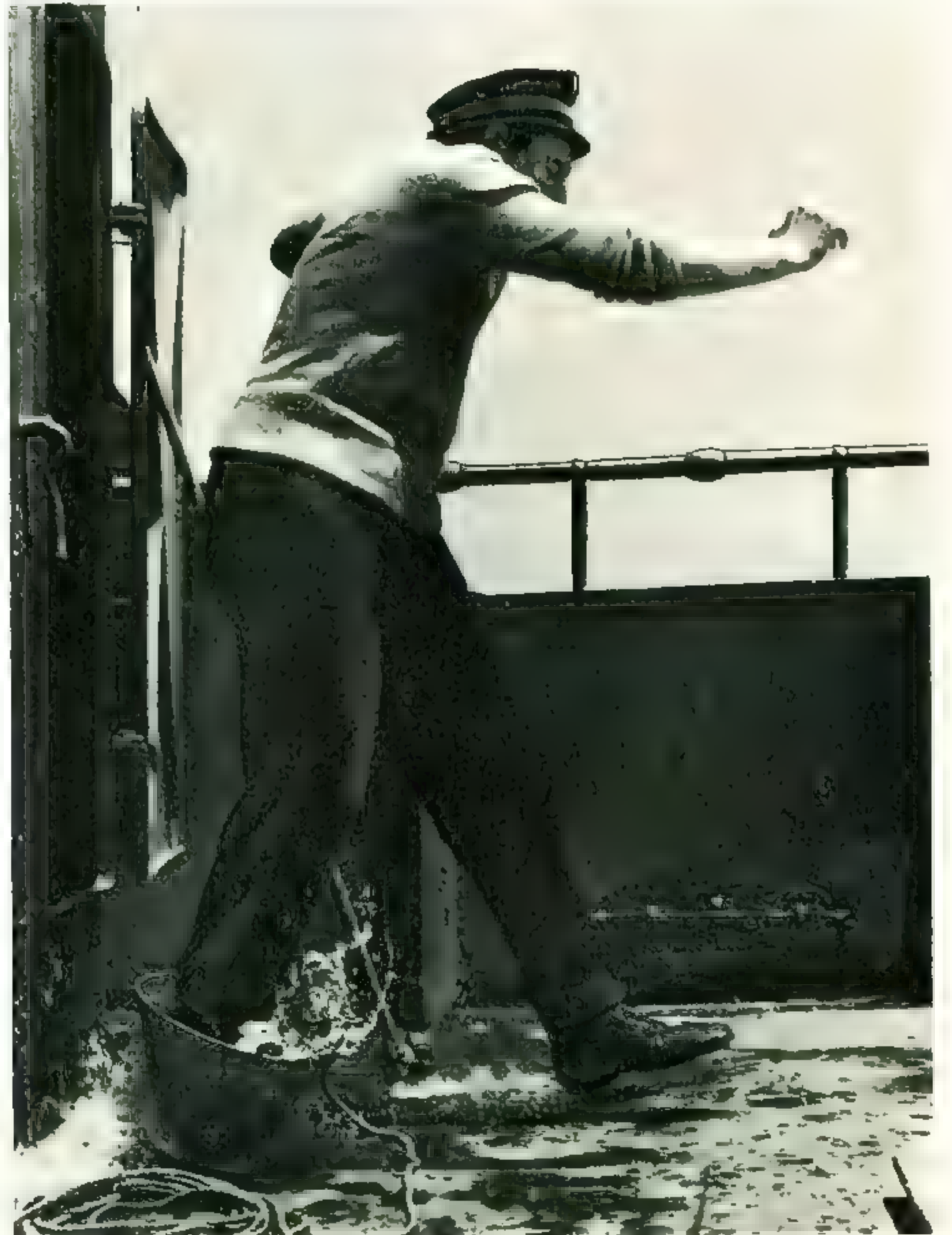

Altın Post'un İstanbul'dan başlayan yolculuğunu bir denizcilik destanı olarak nitelendirmek çok zordu.

Zamanımız kısıtlıydı ve Kaptan işten anlamayan derme çatma bir mürettebatı işe almak zorunda kalmıştı: Rıhtımda tembel tembel yayılan üç yontulmamış kalas, ki bunlar geminin burnu ile kıçını bile birbirinden ayırmaktan acizdiler. Yafim adlı cahil bir kabadayı ve beraberinde getirdiği Attila ve Andorapoulos adlarında bir çift korsan.

İşler daha baştan ters gitmeye başladı. *Altın Post*'u açık denize çıkartmak Kaptan'ı bile derhal sessizleştirdi, fakat Clodion'un aşçılığı ile yüzyüze gelir gelmez yeniden dili çözüldü. Ve o gün işittiğimiz sadece onun sesi değildi. Geminin papağanı olan Romulus, içe işleyen cırtlak bir sesle "İşte cici bir çocuk!...İşte cici bir çocuk!...İşte cici bir çocuk!..." diye biteviye yaygara ediyordu.

Tahammül sınırlarını zorlayacak derecede üstüne gelinen Kaptan mürettebatını biraz disipline sokmaya çalıştı. Bu arada ben de Paparanic'in belgelerini tasnif etmeye başladım, ve bir süre sonra dikkatimi eski gazete kupürlerinin olduğu bir dosyaya yoğunlaştırdım. Okudukça daha çok etkilendim. Paparanic dünyanın her köşesini gezmişti; tam üç gemi batığına inmiş, birkaç kez tutuklanmış ve bir düzine cesaret madalyası kazanmıştı.

Belki de en şaşırtıcı kupür, 28 Mart 1936 tarihli *Sol del Tetaragua* gazetesinden kesilmiş bir sayfaydı. Manşetten verildiğine göre Paparanic, Tetaragua'nın yeni cumhurbaşkanı olarak ilan ediliyordu. Gazetede solmuş fotoğrafta, inanması zor ama gerçek, bu deniz kurdu bakanlarından dördüyle birlikte poz vermişti.

Fotoğrafı ona gösterdiğimde Kaptan kıkır kıkır gülmeye başladı. "Hey gidi ihtiyar Paparanic! Bahse girerim ki Tetaragua'da iyi bir servet edinmiştir!"

Paparanic'le ilgilenen tek kişi ben değildim anlaşılan. Üç gün sonra kamaraya girdiğimde bir sürprizle karşılaştım. Angorapoulos'u ihtiyarın evraklarını didik didik karıştırırken buldum. Beni görünce hiç telaşlanmadı. Oldukça sakin bir şekilde cebinden bir tabanca çıkardı, soğuk bir sesle "Ellerini havaya kaldır," dedi.

Dediğini yaptım, ve ona doğru bir tekme savurdum. Tabanca dönerek zemine düştü, mücadele başlamıştı. Romulus cesaret verir gibi "İşte cici bir çocuk!" diye çığlık atıyordu. "İşte cici bir çocuk!"

Kaptan aniden kapıyı açıp içeri girdi. Kamara adeta bir savaş alanına dönmüştü ve mürettebattan biri yerde baygın yatıyordu.

Angorapoulos'u Yunan polisine teslim edinceye kadar ambara kilitledik, ama *Altın Post* Pire limanına yanaştığında mahkûm ortadan kaybolmuştu. Kaptan mürettebata ateş püskürüyordu. "Aranızdaki hangi hain vandal mahkûmu salıverdi?" diye kükredi. Nefesini boşuna tüketiyordu. Bütün olanlar bir sır perdesinin arkasında kaldı.

Kaptan ambarı tika basa dolduran halılardan kurtulmaya karar vermişti. Halılar bir tüccar olan Midas Papos'a teslim edilecekti, ve biz de onu aramak üzere yola çıktık. Mürettebatın da bazı siparişleri ve karada yapılacak işleri vardı anlaşılan. Biz sırtımızı döner dönmez Attila bir telefon aramak için koşturdu, Yefim de rıhtımda küçük bir dükkana girdi. Kapıdaki tabelayı yanlış okumam imkansızdı: "Acenta-Karexport" yazıyordu, yanında da kırmızı bir timsah resmi.

Midas Papos'u bulduk ve Paparanic'in öldüğü haberini verdik. Tüccar buna çok üzüldü ama bir süre sonra kendini toparladı. Sonra bir bardak uzo'yu devirirken Kaptan Paparanic'in idaresinde yaptıkları deniz yolculuklarını yadetti. "Afrika'yı birlikte gördük," dedi. "Çini, Güney Amerika'yı da...Şili, Brezilya, Tetaragua..."

Hemen kulak kabarttım. "Tetaragua?" diye sordum. "Tetaragua mı dediniz?"

Midas Papos gülümsedi, "ve size şunu söyleyebilirim ki..." Cümlesini bitiremedi. Bir silah sesi odada çınladı, ve kapının üzerindeki pencereden odanın ortasına bir tabanca fırlatıldı.

Midas Papos yere yığılmıştı.

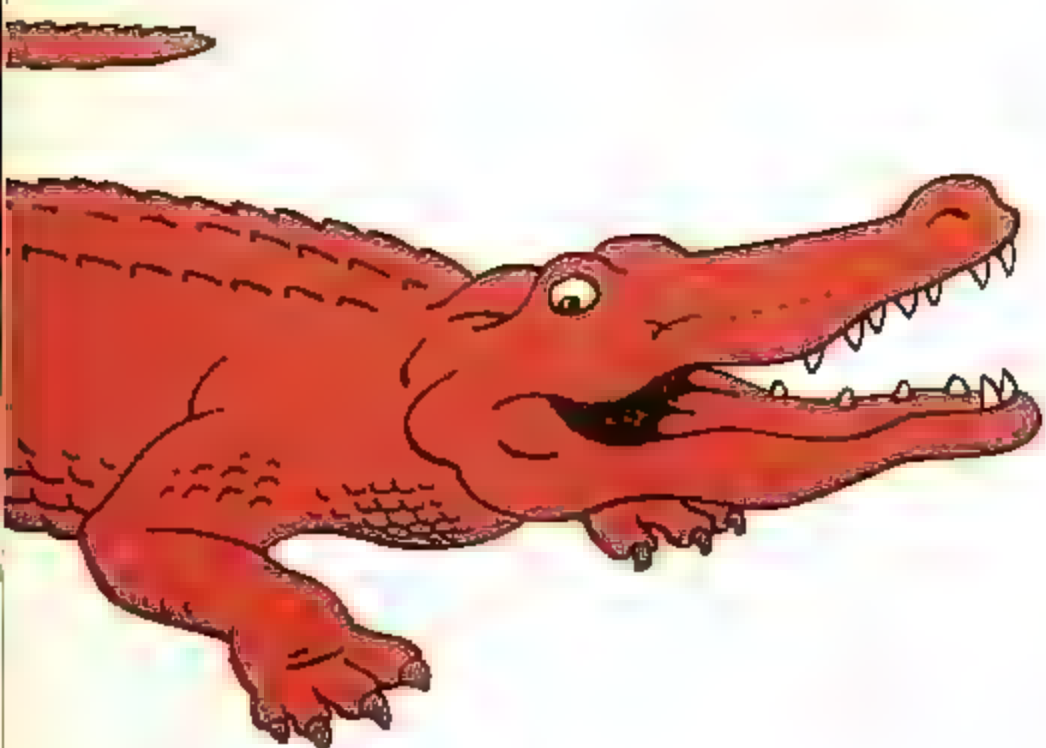
Silah sesi üzerine genç bir çırak paldır küldür odaya daldı. Ustası yerde yatmaktaydı. Kaptan Haddock onun tepesinde dikiliyor, telaşlı el kol hareketleri yapıyordu. Silah da elindeydi. Bu bir cinayetti! Çocuk bir anda ortadan kayboldu.

Polis dakikalar içinde bu karmakarışık manzaranın olduğu olay yerine ulaşmıştı. Ben onları bir doktor çağırmaya ikna etmeye çalışırken, Kaptan da bağırarak masum olduğunu ispat etmeye çalışıyordu. Fakat onlara derdimizi anlatmayı başaramadık. Bu sırada Boncuk, yardımcı olduğunu düşünerek, polis memurlarından birinin pantolonundan bir ısırık almayı sürdürüyordu.

Şu ana kadar polisin gözünde bu çok net bir cinayet vakasıydı, ve gereğini yapacaklardı. Kaptan, Boncuk ve ben ite kaka en yakın polis karakoluna götürülüp bir hücreye tıkdık.

Şimdi başımız gerçekten dertteydi. Neden böyle oldu? Bütün bunların anlamı neydi? Kimseye zararı dokunmamış Midas Papos'u kim vurmuştu? ... hem de tam o anda ... yani tam Tetaragua'dan bahsettiği anda...?

Aradan iki gün geçtiği halde halâ parmaklıkların ardındaydık. Kaptan Haddock burnundan soluyordu, ben ise kendime bir oyun icad etmiştim. Kaldığımız hücrenin rutubetli duvarına bir kaşığın sapıyla beş silüet çizdim. Beş silüet ... Tetragua'daki o balkonda poz veren kişiler. Paparanic, Papos, Anton Karabine ... başka kimler vardı? Fotoğrafta iki kişi daha vardı - ve biz onların kim olduklarını bulmalıydık.

Tam umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım ki, yardım bir çift tanınmış figürün şekline bürünmüş olarak yetişti: eski dostlarımız Dupond ve Dupont, dedektifler. İnterpol tarafından haberdar edilen dedektifler bizi kodesten kurtarmaya gelmişlerdi.

Gözüpek kurtarıcılarımız - tam da beklediğimiz gibi - kısa bir süre sonra kabul görmüş sertifikalı dedektifler olarak şöhretlerini haklı çıkardılar. *Altın Post*'un güvertesine, Kaptan Haddock'un öfkesini çekecek, Pire'nin tüm yumurcaklarını da sevindirecek bir kılıkta, Yunan kraliyet muhafızları olan Efzon askerlerinin kıyafetine bürünmüş olarak çıktılar.

"Sizi erişte kafalı dangalaklar!" diye kükredi Kaptan. "Siz bunun ne olduğunu zannediyorsunuz? Kuğu Gölü balesi mi?"

Dupond'lar işi arsızlığa vurdular. "Bu işten anlamadığınız belli," dedi Dupond yatıştırıcı bir sesle. "Kim olduğunuzu belli etmemek için yerli halk gibi giyinmeniz gerekiyor. Aramızda sır olarak kalsın," sonra da göz kırparak ekledi: "Bu bizim düsturumuzdur."

"Tam olarak," diye tekrarladı Dupont, "Bizim düsturumuz: Sağır dilsiz olacağız!"

"Bir milyar kere bin lombar! Sizi odun kafalı budalalar! Sizi ..." Kaptan sağanak gibi yağırdırıyordu. Ben Midas Papos'la ilgili bir havadis bulabilmek için oradan sıvıştım.

Tüccarın, ölü bir adam olarak, durumunun gayet iyi olduğunu öğrendim. Hastaneyi aradığımda bir hafta içinde eve çıkabileceğini söylediler.

Dönüş yolunda Atina sokaklarında dolaşırken bir berber dükkanının yanından geçiyordum. Vitrinden içeriye bir göz attığımda şaşkınlıktan kalakaldım. Hiç şüphem yoktu: saçını kestirmek için sırada bekleyen bizim kaçak mahkûmumuz Angorapoulos'tu!.

Onun ikinci kez elimizden kaçmasına izin veremezdim. "Boncuk, koş ve Kaptan'ı buraya getir!" diye fısıldadım, ve bir kapı aralığına gizlendim.

Angorapoulos daha dükkândan çıkmadan Boncuk, Kaptan Haddock ve Dupond'larla birlikte geri dönmüştü. Bir binaya girip gözden kayboluncaya kadar avımızı güvenli bir mesafeden takip ettik. Ön cephesine kocaman kırmızı bir timsah resmi çizilmiş olan bina Karexport'un Atina merkeziydi.

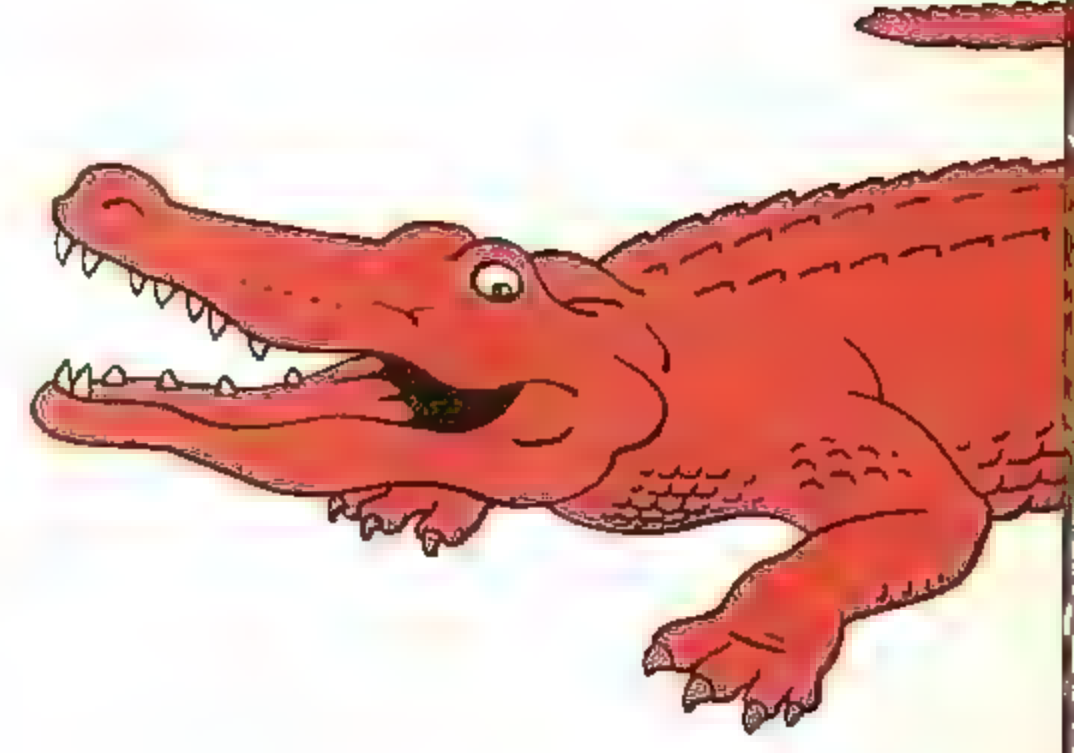

Angorapoulos yeniden gözüktü, ama beklediğimiz şekilde değil. Karexport'un garaj kapısından güçlü bir Amerikan arabası fırladı, ancak kendimizi bir taksiye atarak takibi sürdürebildik. Çok geçmeden Atina'nın dışına çıkmış tehlikeli taşra yollarında süratle yol alıyorduk. Bir dörtyol ağzında bir koyun sürüsünün arasında sıkıştık kaldık, daha sonra da bir eşek sürüsüne çarpmamak için fren yapmak zorunda kaldık.

İnsan suretindeki iki eşeğimizin de yardımıyla birkaç değerli dakikamızı daha kaybetmeyi başardık!

Dar ve tozlu yol bir köye çıkıyordu, ve takip ettiğimiz Amerikan arabası orada pazar yerinin ortasında park etmiş duruyordu. Angora-poulos ise ortalarda gözüküyordu.

Tam ne yapacağımı bilmez bir haldeyken Boncuk havlamaya başladı. Bir şeylerin izini bulduğu aşıkardı, ben de arkasından koşturum.

Kaptan ve Dupond'lar küçük bir hanın önünde dolanıp dururken hanın sahibi onları neşeye karşıladı. "Gelin ve eğlenceye siz de katılın," dedi, "Bugün köyde bir düğün var."

Eğlence tüm hızıyla devam ediyordu. Tüm köy halkı, şarkı söyleyip dansederken, adeta parlak renklerden bir kaleidoskopa dönüşüvermişlerdi. Kaptan Haddock fırıl fırıl dönen kalabalığı gıptayla seyrediyordu. "İnsanın başını döndürmek için yeterli," diye sızlandı. "İyi ki dansettiğim günler çoktan gerilerde kaldı."

Fakat müziği hesaba katmamıştı. Müzik karşı konulmaz derecedeydi. Önce parmaklarını şıklatmaya, sonra ayaklarını hafif hafif yere vurmaya başladı. Ayak parmaklarının ucunda dönmeyi denedi. Güzel bir kız onu dansa kaldırmayı teklif etti, bir süre sonra ortada adeta bir semazen gibi dönüyordu.

"Şuna bak, tıpkı dans eden bir ayı gibi!" diye homurdandı Dupond. "Bizim yaptığımız gibi gözlerini dört açacağı yerde," diye ekledi Dupont.

Neşeli kalabalığın içinde reveranslarıyla bir görünüp bir kaybolan Kaptan'ı ayıplayarak seyretmeyi sürdürdüler. Müzisyenlerin arkasından geçip gözden kaybolan şahıs kimsenin dikkatini çekmedi. Bu Angorapoulos'tu.

Bu arada ben Boncuk'u aramaya gittim. İyi bir koku alma duyusu olsa da, Boncuk'un durumun ciddiyetinin çok da farkında olmadığını keşfettim. Hiç şüphesiz bir kokunun izini sürüyordu - ama bu koku şişe geçirilmiş ve kızartılmakta olan ağız sulandırıcı bir koyunun kokusuydu.

Aceleyle hana geri döndüğümüzde Boncuk'a yaptığı ciddiyetsizlik hakkında düşündüklerimi söyledim. Kaptan'ın da ondan aşağı kalır yanı yoktu. Belli ki seyahatimizin amacını tamamen unutmuştu. Oysa ben hiç unutmamıştım. Müzisyenlerden birinin siması yapboz tahtasına yeni bir parça daha koydu, şöyle ki, Kaptan alımlı arkadaşını benimle tanıştırdığında neredeyse dikkatim tamamen dağılmak üzereydi. Bu adamın yüzünü daha önce nerede görmüştüm? Birden hatırladım. Fotoğraf! Themistocles ve dört arkadaşının olduğu Tetaragua'da çekilmiş olan fotoğraf.

Cebimden eski gazete kupürlerini çabucak çıkardım. Benzerlik çok şaşırtıcıydı...ortada bir hata yoktu. "Klarnetçi! Bu o! Bak, Kaptan. Orada, Paparanic'le birlikte, dört kişiden biri o!". Parçalar yerine oturmaya başlamıştı. "Ve Angorapoulos, o da diğeri. Bu yüzden buraya geldi. Müzisyenin peşinde. Haydi, beni takip et, kaybedecek bir dakikamız bile yok!"

Dupont'ları alacak vaktimiz yoktu; böyle iken bile çok vakit kaybetmiştik. Kalabalığı itip yolumuzu açarak müzisyenlerin bulunduğu platforma doğru ilerlemeye başladık, fakat o çoktan gitmişti. Angorapoulos ve emrindeki iki haydut zavallı yarım akıllı adamcağızı - ki sonradan adının Scoubidouvitch olduğunu öğrendik - zorla arabalarına doğru sürüklüyorlardı. Bitap bir şekilde karşı koymaya çalışıyordu, fakat elini kolunu iyice bükmüş bu iki yabaniye karşı hiç şansı yoktu. Arabanın kapıları hızla çarpılarak kapandı ve araba gürleyerek oradan uzaklaştı.

"Peşlerinden gidelim, Kaptan!" diye bağırdım. "Çabuk, taksiye!"

Şansımız bizi terketmişti. Taksi şoförü sağ salim bir şekilde kendi işlerimizle meşgûl olduğumuza güvenerek, güle oynaya arabanın lastiğini değiştirmeye koyulmuştu.

Bu sırada Boncuk'n tekrar şansı açıldı. Telaşlı havlamalarıyla bizi hanın arka tarafına götürdü. Orada duvara dayanmış bir motosiklet duruyordu.

"İyi köpek Boncuk, dört dörtlük dostum.! Motosikletin gidonundan tutup makineyi şöyle bir çevirdim. "Atla Kaptan, ve sıkı tutun!"

Adam kaçırılar epey ilerimizdelerdi ve son sürat gidiyorlardı. Gazı açtım ve peşlerinden gittik.

Gümbürdeyerek birbirine yakın seyreden iki saman arabası yolu tıkamıştı. Kaptan'ın kulağıma bağırdığını işittim, "Yüz bin kaşalot, Tenten! Dur!" Otomobile çok yaklaşmıştık, ve riski göze almalıydım. "Artık çok geç!" diye bağırdım. "canını seviyorsan sıkı tutun!"

Gözlerimi açtığımda hala motorun üzerinde gidiyorduk. Üstü başı samanla kaplanmış olan Kaptan "Bin milyar kere bin lombar!" diye kükredi. "Başıbozuklar!, vandallar!, ölü gömücüler!". Sonra da otomobilden üzerimize ateş açılıp kurşunlar yanımızdan ıslık çalarak geçmeye başlayınca, "Yamyamlar!, Zırzoplar!, Politikacılar!"

Yolda zigzaglar çizmeye başladım ve Boncuk da kafasını Kaptan'ın ceketinin içine soktu. Angorapoulos yeniden ateş ettiğinde dik uçurumun kenarında patinaj yapıp savrulduk. Sonra bir otobüs ortaya çıktı. Angorapoulos kafa kafaya bir çarpışmayı önlemek için direksiyonu sert bir şekilde kırdı, ve otomobil yoldan çıktı. Zıplayıp taklalar atarak derin hendeğe başaşağı düştü. Hurda haline gelen araba alevler içinde kaldı. Angorapoulos ve iki adamı kendilerini can havliyle dışarı attılar ve hızla oradan kaçtılar.

Motosikletten atlayıp yamaçtan aşağıya indik, Scoubidovitch'i arabadan çekip çıkarttığımızda yarı ölü haldeydi; saniyeler sonra da benzin deposu patladı.

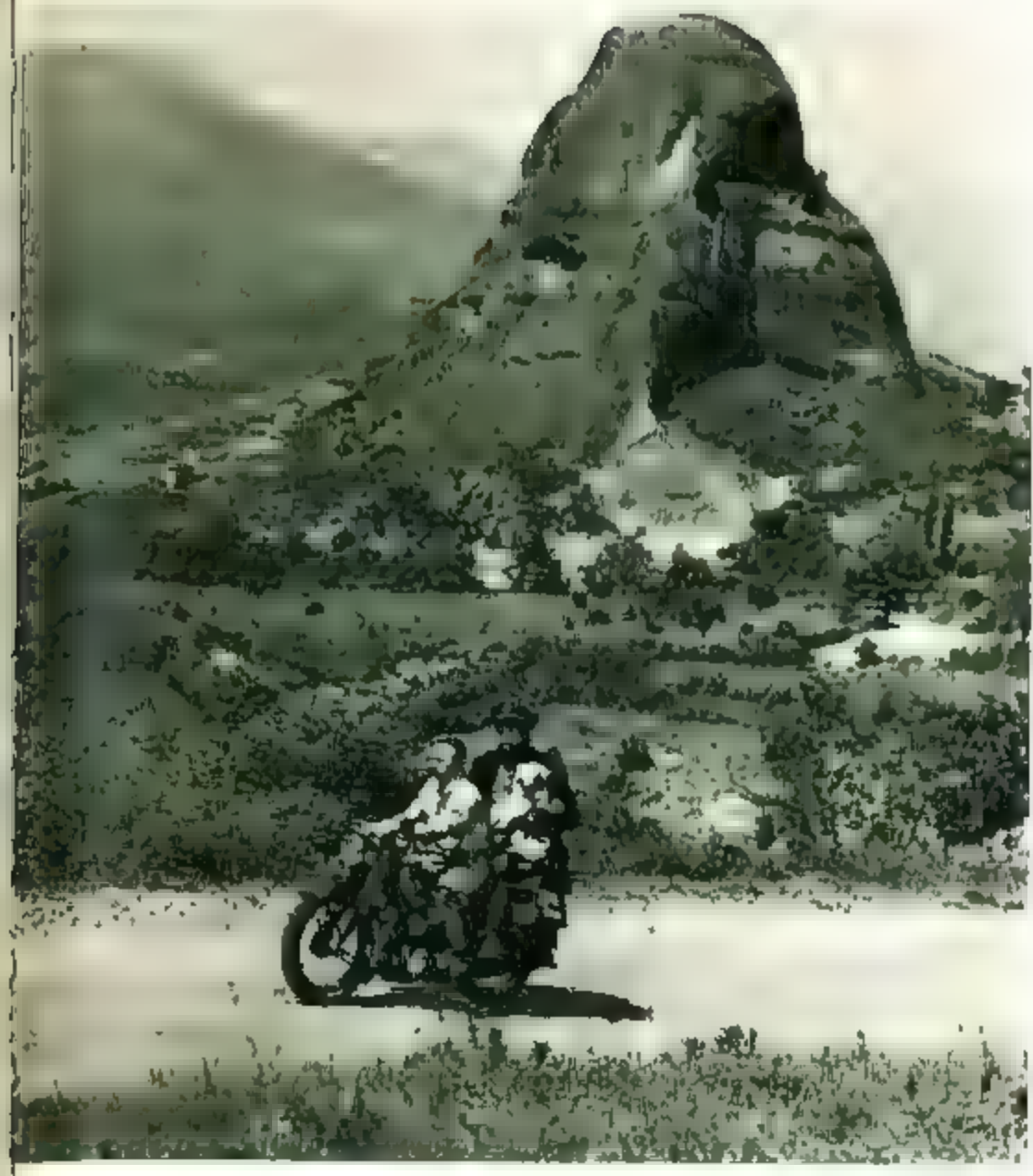
Ya Scoubidouvitch'in gerçekten beyni sulanmıştı, ya da çok iyi bir aktördü. Ondan herhangi bir bilgi koparmaktan umudumuzu kesmek üzereydik ki, paradan bahsedilmesi hafızasını tazelemede bir miktar yardımcı oldu.

"Themistocles Paparanic ... hazineyi o aldı ... beş kişiydik ...Tetargua'da ... zavallı Alexander, Alexander Timochenko ... bana onun sonradan bir keşiş olduğunu söylediler ... Meteora'da bir manastırda...Peder Alexander..."

Timochenko, beşinci adam! Gizemin anahtarı onda mı acaba?

Meteora buradan millerce ötedeydi, fakat devam etmeliydik. Scoubidouvitch'i köye dönmesi için orada bırakarak yola koyulduk.

Meteora muhteşem bir yerdi, gökyüzüne doğru uzanan aşınmış kayalardan oluşmuş bir arazi. Ancak manzaranın tadını çıkaracak kadar fazla vaktim yoktu.

Motosikleti dağ yollarında tehlikeli bir hızla sürerken, aklım karma-karışık. Karabine'in Altın Post'u satın almak için inanılmaz teklifini yaptığı İstanbul'daki o ilk günden beri o kadar çok şey olmuştu ki. Şimdi Karabine, Angorapoulos ve diğerlerinin en azından neyin peşinde olduğunu biliyoruz. Scoubidouvitch bir hazineden söz etti. Fakat neredeydi o?

Paparanic'in Tetaragua'da dört yakın dostu vardı; bunlardan üçünün izini bulduk. Karabine, Midas Papos ve şimdi de Scoubidouvitch. geriye sadece Peder Alexander kaldı. Bu konuda o ne biliyordu? Ve bize ne kadarını anlatacaktı?

Motosikletle Meteora'ya tırmanmak başlı başına maharet isteyen bir şeydi, ama manastıra çıkan patika adeta Everest'in son etabı gibiydi. Kaptan Haddock şöyle bir baktı. "Bir milyar kere bin lombar' Oraya tırmanacağımı sanıyorsan..." diye başladı. "Bir dağ keçisini bile korkudan titretecek bu sarp kayalıklara yalnızca bir zırdeli hayatını riske atıp tırmanır!" "Korkma, Kaptan" dedim aceleyle. "Sen aşağıda Boncuk'la bekle." "Ve senin tek başına gitmene izin vereyim, öyle mi sanıyorsun?" diye kükredi. "Sonra da boyununu kır değil mi!"

Baş döndürücü bir tırmanıştı, ama başardık.

Dağın tepesine çıkınca bambaşka bir dünyaya adım atmış gibi olduk. Hiç konuşmadan durduk. Kaptan benim düşüncelerimi seslendirdi. "Diyorum ki, Tenten ... Yani...bir keşişle... gansterler hakkında...nasıl konuşabiliriz?"

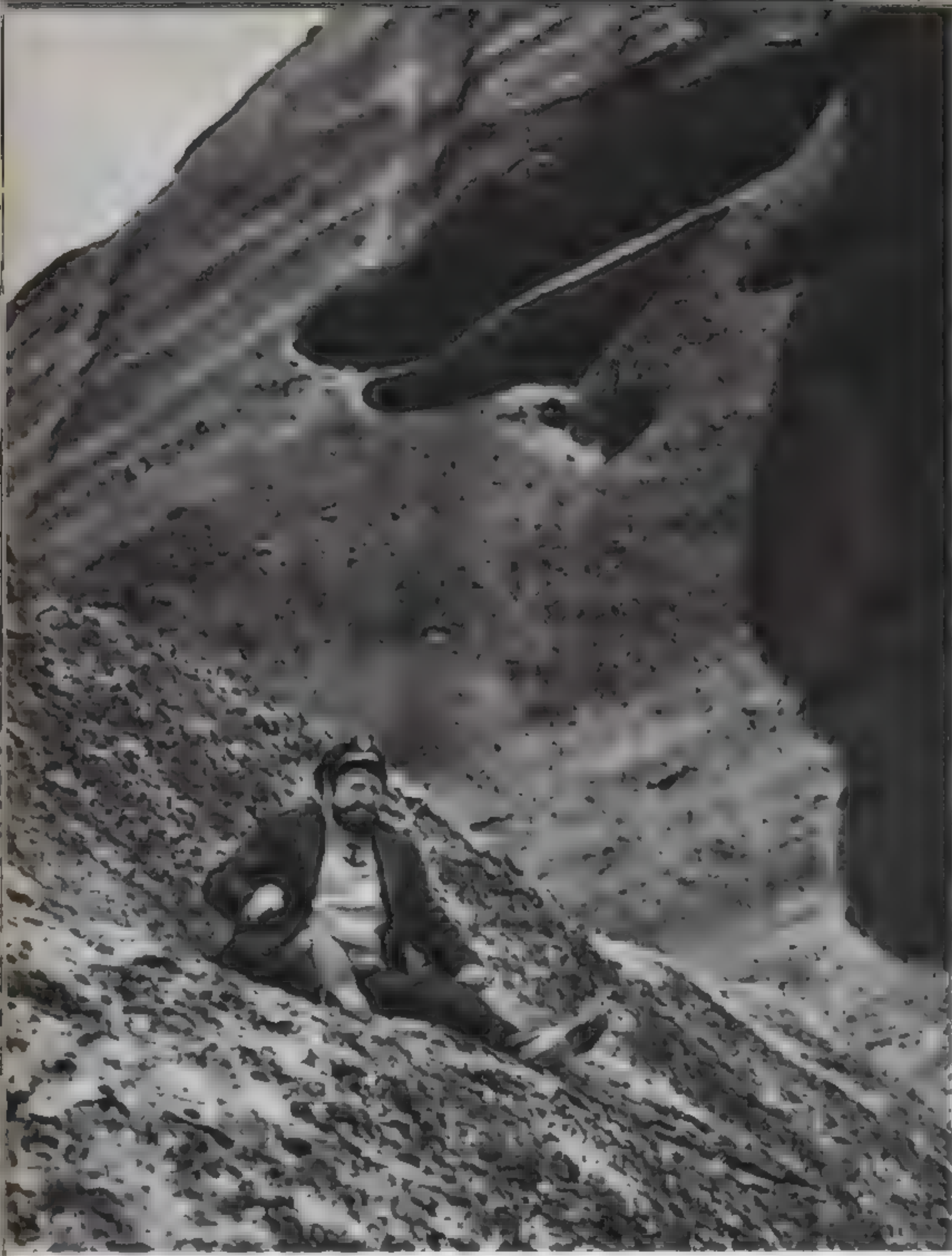

Peder Alexander asil tavırlı, ağırbaşlı bir ihtiyardı. Bir zamanların maceraperest adamı şimdi günlerini ibadet ve meditasyonla geçiriyordu. Lafı dolandırmadan sakın ve telaşsız bir biçimde Tetaragua'da neler olduğunu bize anlattı.

"Çok zaman önceydi," dedi. "Beşimiz de aynı gemide çalışıyorduk. Gemimiz Güney Amerika sahili boyunca seyrediyordu. Tetaragua'da karaya çıktık ve kendimizi bir devrimin tam ortasında bulduk. Paparanic her zaman mücadeleden hoşlanan biriydi, bir de baktık ki parlamento binasına yapılan bir saldırıya öncülük ediyordu. O gece hükümet düştü - ve Paparanic başa geçti." Alaycı bir biçimde güldü. "Ben de Savaş Bakanı olmuştum. Üç gün sonra biz de iktidardan düşürüldük. Korkarım Merkez Bankası'nın tüm altınlarını da yanımıza alarak gitmiştik. Altınlar nereye gitti, hiçbir zaman öğrenemedim." Kafasını iki yana salladı. "O zamanlar gençtik ve çok da çılgındık."

Veda ederken bize bir hatıra verdi - bu yıllanmış bir şişe brendi'ydi. "Themistocles'ten aldığım son hediye buydu," diye güldü. "Seni ihtiyar haydut!"

Sarp kayalıklardan aşağı inmeye başladık, Kaptan Haddock kucağındaki içki şişesine sıkı sıkıya sarılmıştı. "*Altın Post*'un esrarını çözdüğümüzde bunu Paparanic'in şerefine içeceğim," diye söz verdi.

Aniden tökezledi. Sıkı sıkıya kavradığı şişe elinden kaydı ve ayaklarımın dibinde paramparça oldu. Kaptan'ın ağıtları tepelerde yankılandı. Kırılan şişeye tepeden baktığımda etiketindeki tuhaf bir şey dikkatimi çekti. "Şuna bak Kaptan!" diye haykırdım. "Şurada etiketin arkasında...yön işaretleri olan bir harita var. Bir ada ve üzerinde kırmızı bir artı işareti!"

Haritayı eline aldığı anda Kaptan'ın öfkesi yatışmıştı. "Bu Thassika adası!" heyecandan ağzından tükürükler saçılıyordu. "Hazine adası! İşte bu! Paparanic'in altınları sakladığı yer. Haydi! Bin fırtına adına, orada dikilip durma! Karabine ve onun ölü gömücü başıbozukları bize engel olabilirler."

Altın Post'a geri döndüğümüzde, Profesör Turnösol gelmişti.

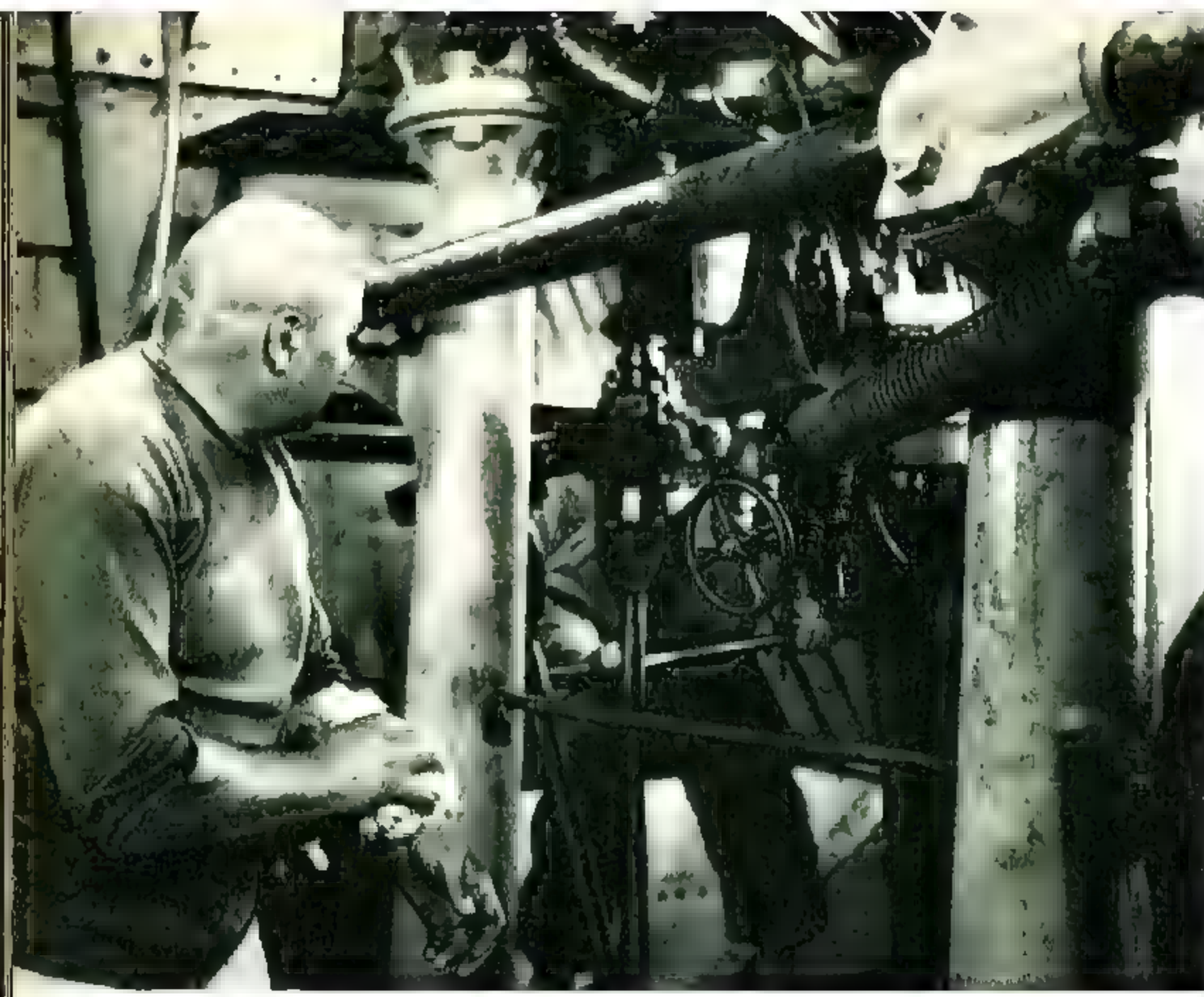
"Sevgili dostlarım," diye haykırdı. "Başardım! Cuthbertrol adını verdiğim yeni yakıtım, işe yarıyor!" Romulus'a el salladı. "Tam da bu kuşa detaylarını açıkladığım gibi..."

Kaptan hemen onun sözünü kesti. "Hay bin lombar! Cuthbertrol, öyle mi? Biz burada hazine peşindeyiz, dediğine bak!"

Daha fazla zaman kaybetmeden haritalar üzerinde çalışmaya başladık. Çalışmamız ara sıra sadece Boncuk'un ortalığı telaşa veren sesleri ile sekteye uğruyordu. Bir bakışta sorunun ne olduğunu gördüm.

Boncuk'un patileri fuel oil'e bulanmış ve simsiyahtı.

Makine dairesine koştuk. Güvenilir üç tayfamızdan sonuncusu olan Yefim oradaydı. Yakıt tanklarının vanaları sonuna kadar açıldı, ve Thassikaya bir an önce gidebilme umutlarımız hızla limana boşalıyordu. Kaptan vanaları kapatmak için hamle yaptı ve beyhude bir çabayla kıymetli yakıtımızı kurtarmaya çalışırken, ben de Yefim'in peşinden gittim. Madalyalı bir Türk güreşçisiydi ve son derece güçlüydü. Ezici kollarıyla beni öyle bir sıktı ki neredeyse nefes alamıyordum. Ama judoda benim dengim değildi. Bir "Uçak dönüşü" numarası, ve göz açıp kapayana kadar küpeştenin üzerinden denize uçuverdi. Yüzerek uzaklaşırken arkasından baktık.

Sonra Cuthbert Turnösol olay yerine geldi. Her zamanki belli belirsiz gülüşüyle içinde kırmızı tabletler bulunan küçük bir kutu çıkardı. "Super-Cuthbertrol," dedi. "Deneylerimin meyvesi. Bu tabletlerden iki tanesini kalan yakıtınızın içine atın, çok kısa bir süre içinde Thassika'da olacaksınız."

Kaptan öfkelenildi. "Seni beceriksiz gazocağı kafalı seni! Depolarda sadece kırk galon yakıtımız kaldı ve bunun iki katı bile olsa bizi Thassika'ya götürmez."

Turnesöl ısrar etti. "Müsaade edin kaptan. Yeterince petrolünüz var. "Super-Cuthbertrol sayesinde basınç ve buna bağlı olarak pervane şaftının itiş gücü en az yüz kat artacaktır."

"Neden bir kez denemiyoruz Kaptan," diye teşvik ettim. "Kaybedecek hiçbir şey yok."

Kaptan kutuyu eline aldı. Yalnızca iki tabletle kalmadı, bütün bir kutuyu tankların içine boşalttı. Geminin bacasından dalga dalga kırmızı dumanlar çıkıyordu, halatlar gerilip çatırdadı, ve *Altın Post* denize bir torpido gibi fırladı.

Bu sırada uzaklarda, köyde, Dupontlar halâ düğünden sonra kalan bulaşıkları yıkıyorlardı. Hancı, motosikleti geri gelene kadar onları rehin tutmaya kararlıydı. Onu özel ulakla gönderecektim.

Super-Cuthbertrol sayesinde gerçekten de Thassika'ya rekor bir zamanda ulaştık, ve Paparanic'in haritasında kırmızı haçla işaretli noktaya demir attık. Aniden bir motor sesi duyduk. Bir helikopter ada üzerinde alçaktan uçarak geldi ve geminin üstünde daireler çizmeye başladı.

Kaptan, "Vampirler! Akbabalar! Bizden ne istiyorlar?" diye bağırmaya başladı. Bu arada ben ve Clodion - aşçı - Turnösol'ü izliyorduk. Meşhur sarkacını cebinden çıkarmıştı: sarkaç hazine arama işinde ilk kez kullanılmıyordu. Sarkacın topu çıldırmış gibi bir yandan diğer yana salınıyordu. "Sanırım çok yakınımızda bir yerlerde altın olmalı," dedi yumuşak bir sesle. "Belki de biraz balık avlamalısınız."

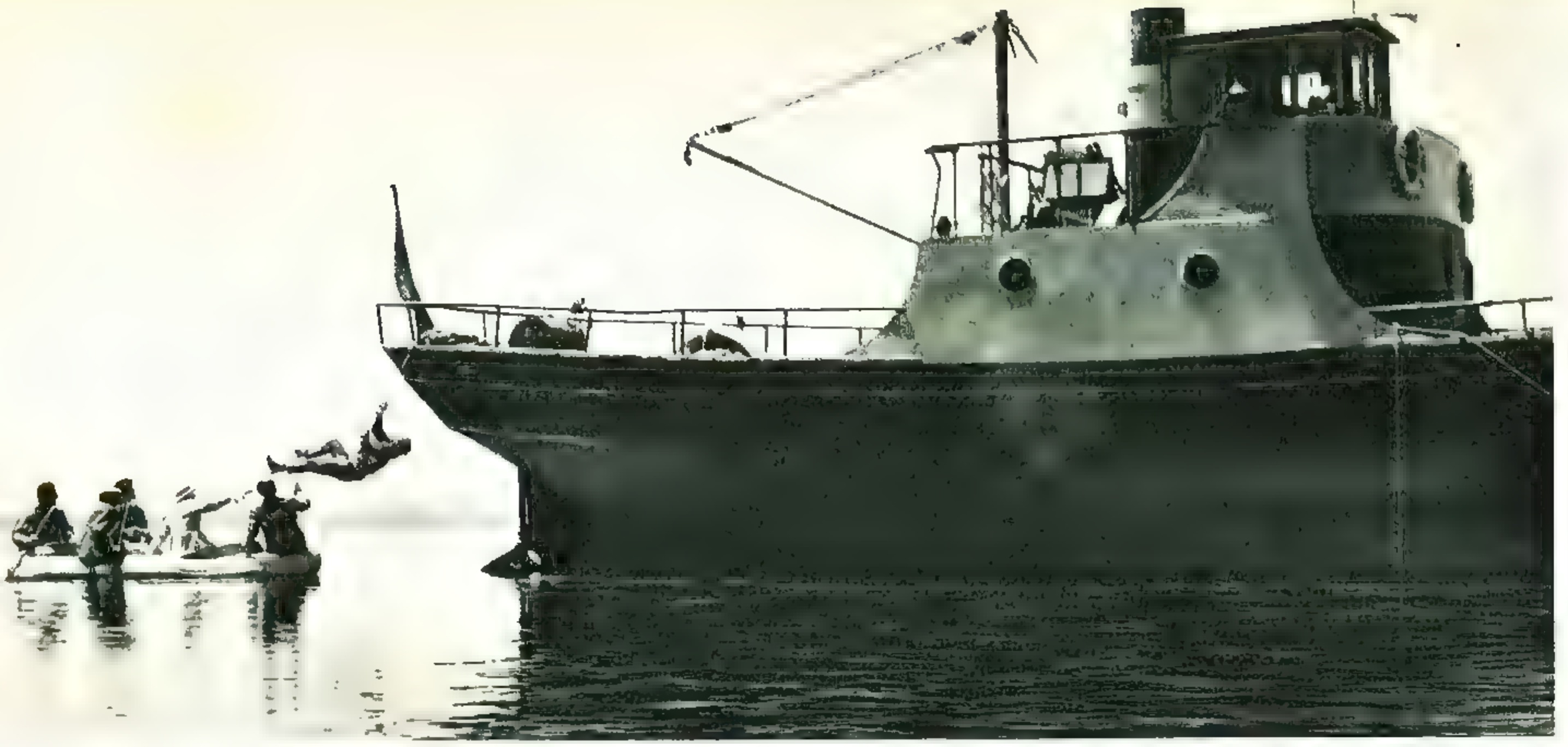
Clodion, Paparanic'in dalış takımlarının halâ kamara olduğunu hatırladı, ve kısa süre sonra dalmaya hazırdım. Kaptan belli ki endişelenmişti. "Herhangi bir tehlike anında emniyet halatını çekmem yeterli olacaktır," diyerek Kaptan'ı rahatlattım. İşi şakaya vurmaya çalışarak "Aşağıda denizkızlarına dikkat et," diye seslendi.

Berrak sulara dalarak dibe doğru ilerledim. Birkaç küçük oyuntuyu inceledikten sonra aradığımız şeyi buldum: eski ve üstü midyelerle kaplanmış bir sandık. Kapağı zorlayarak açtım.

Bulmuştuk! Sandık balçıkla kaplanmış düzinelerce çubukla tika basa doluydu.

Bunlardan birini numune olarak yanıma alarak yukarı çıktım. Kaptan Haddock üzerindeki kalın birikinti tabakasını kazıdığı anda metal çubuğa baktık kaldık. hiçbir şüphemiz yoktu: çubuk saf altındandı.

Hikâyenin geri kalanını, daha sonradan Kaptan ve Profesör Turnösol yardımıyla parçaları birleştirdikten sonra tamamladım.

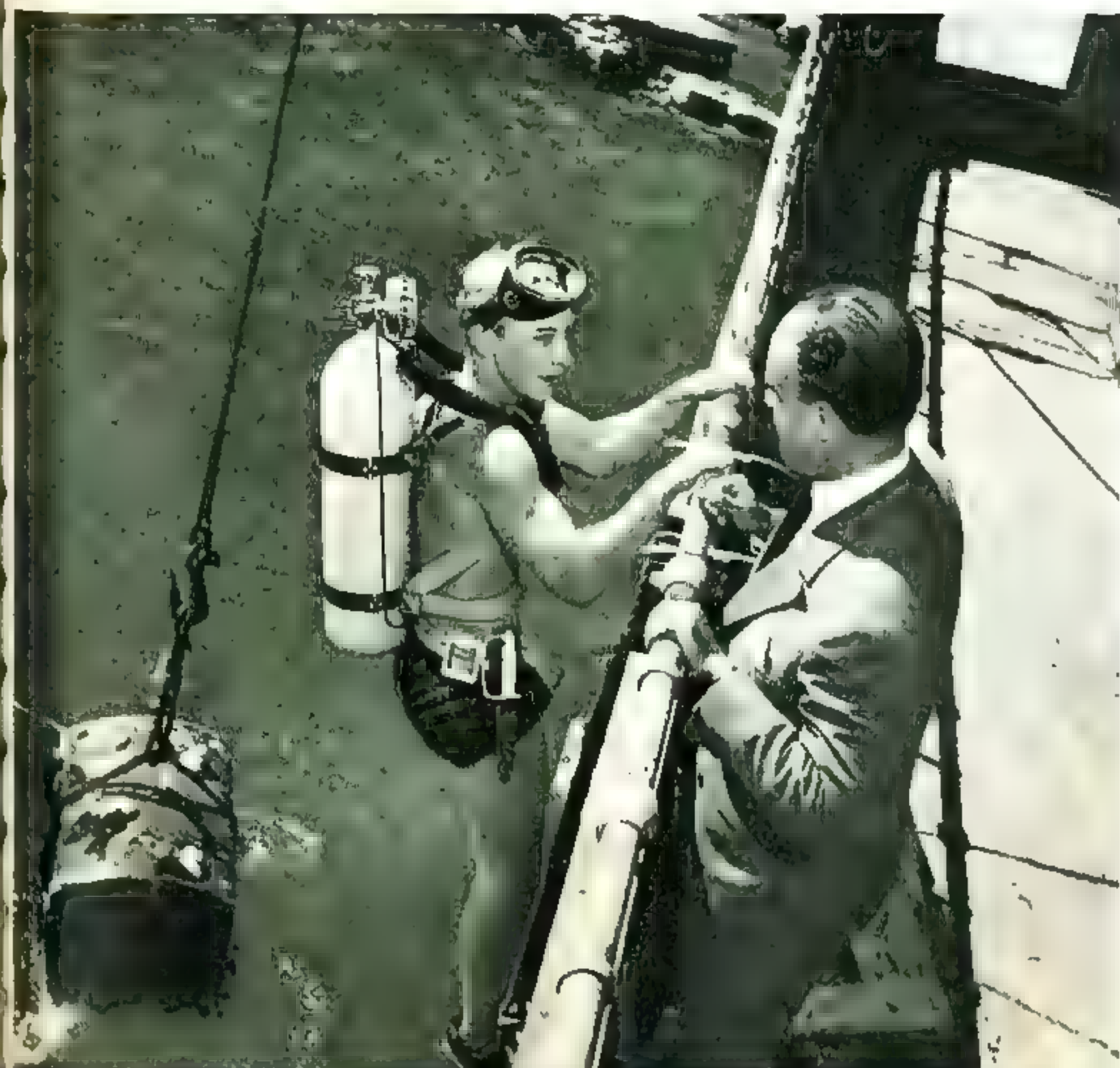
Bir ip yardımı ile sandığı emniyete almak üzere yeniden suya dalmamı izlemekle o kadar meşguldüler ki, hiç kimse bir lastik botun *Altın Post*'un kış kısmının altına gizlice yanaştığını görmedi. Bottakiler sessizce gemiye tırmandılar. Bunlar Karabine, Angorapoulos ve aynı zamanda helikopterin de mürettebatı olan dört şeytani görünümlü gangsterdi. Kaptan Haddock bu davetsiz misafirleri çok geç farketmişti. Angorapoulos ona silahını doğrulttu, ama Kaptan hiç düşünmeden orada bulduğu bir dümen yekesini eline aldı. "Zırzoplar! Gagalımemeliler! Haydutlar!" diye kükredi. "Bu yaptığınıza korsanlık denir! Hepinizi seren direğinin ucunda sallandıracağım!"

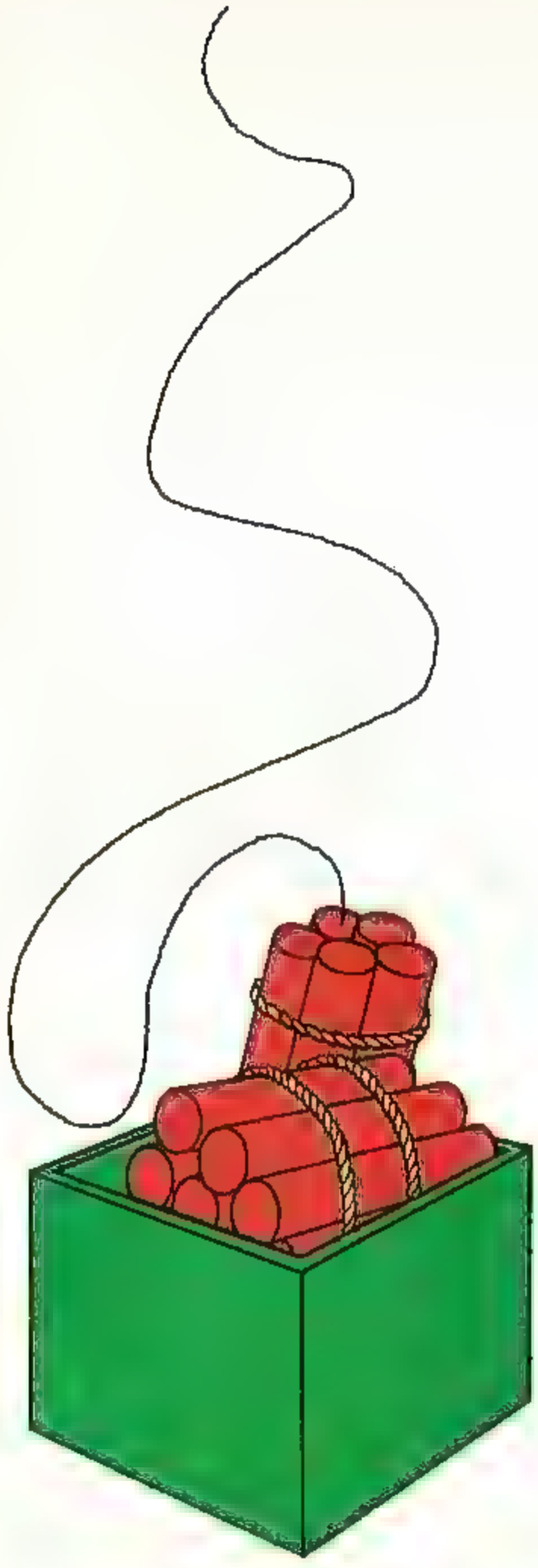
En ufak bir şansı yoktu. Zavallı Kaptan kısa süre sonra bir balık ağının içinde çaresizce debeleniyordu, tıpkı kendi adaşları(*) gibi derdest edilmişti.

"Seni daha önce uyarmıştım, Kaptan Haddock," diye alay edercesine konuştu Karabine. "Aklını kullanıp en başta gemiyi bana satsaydın..."

Karabine'le ikinci kez yüzyüze geliyordum. Sesinde buz gibi bir alaycılık vardı. "Son toplantımızı yarıda kemek zorunda kaldığım için çok üzgünüm," diye dalga geçer gibi güldü. "fakat bu küçük haylazlığa bir son vermeye karar verdim." Yakın mesafeden üç el ateş etti. Suya çarptığımda Kaptan'ın acılı bağırisını duydum: "Caniler!"

(*) Kaptan'ın ilk adı olan "Haddock" İngilizcede "mezgıt balığı" anlamına gelir (Çevirenin notu)

Altınlar vinçle güvenli bir şekilde gemiye çıkartılırken, artık bütün kozlar Karabine'in elindeydi.

Kamarada tutsak olarak tutulan Kapran Haddock, Profesör Turnösol ve Clodion boş yere kapıyı dövüp duruyorlardı. Üstlerindeki güvertede Angorapoulos bir dinamit destesinin fitilini ateşlemekle meşgûldü. Karabine gemiyi terketmeye hazırlanırken, "Hem zaten," dedi "Bütün kaptanlar daima gemileriyle birlikte dibe gitmezler mi?- yoksa gökyüzüne çıkmazlar mı demeliydim?"

Her şeyi önceden görebilen Karabine, ilerdeki burunun arkasından çıkıveren kalabalık bir tekneyi önceden hesap edememişti. Teknede Dupond ve Dupont, Yunan Polisi ekibi, ve hiç olmayacak biri, Attila bulunuyordu. Pire'de ortalıktan kaybolan kabadayı denizci kılığında artık kurtulmuş olan, Türk Suç Soruşturma Depatmanından Dedektif Attila Bolduk ve adamları da diğerleriyle birlikte karaya fırladılar.

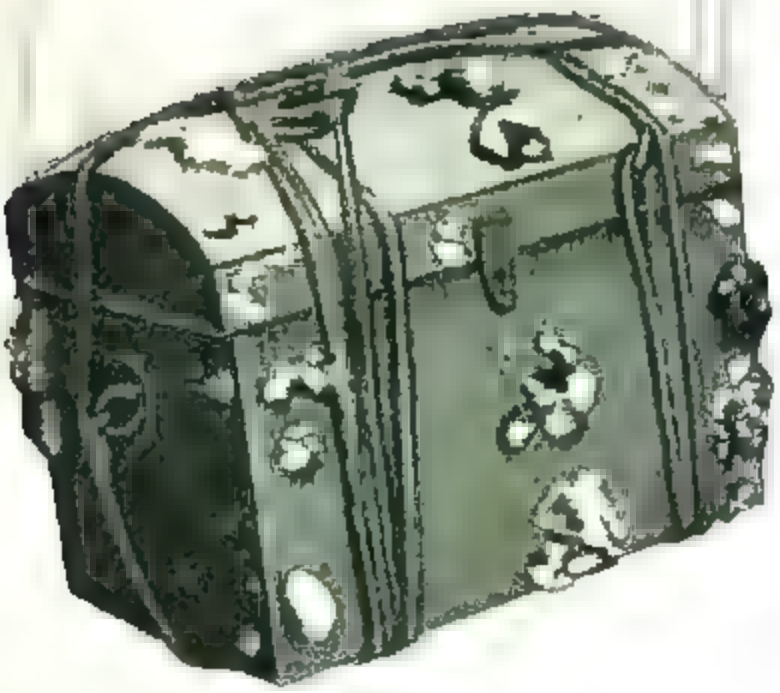

Anton Karabine sıradan bir suçlu değildi. Hayret verici sayıda ve çeşitlilikte bir uluslararası suç kaydı vardı. Dedektif Bolduk aylardır onun izini sürmekteydi, ve şimdi adım adım çemberi daraltan polis onu ele geçirmek için çok yaklaştı.

Fakat Karabine direniyordu. Angorapoulos koyda polisi tabancasıyla oyalarken, mürettebat sandığı helikoptere yükledi. Pilot çoktan kumandaya geçmişti. Karabine, "Motoru çalıştır," diye emretti.

Kurşun sesleri, üç tutsağın halâ kapalı kaldıkları kamaranın kapısını kırmaya çalıştığı *Altın Post*'a kadar geliyordu. Köprüde ise fitil yanıp bitmişti. Çetenin sıkıca bağladığı Boncuk çıldırmış gibi boynundaki ipi kemiriyordu.

Altın sağ sağlam helikoptere yüklenmiş, motorlar çalışıyordu ki Angelopoulos vuruldu. Karabine helikoptere tırmanırken mürettebatına "Onu buraya getirin" diye söylendi. "Acele edin!"

Ani bir uğultuyla rotorlar hız kazandı ve ve helikopter zeminden yükseldi. Karabine cebinden bir tabanca çıkardı ve pilotun sırtına dayadı. "Aptal," diye tısladı. "Motoru çalıştır dedim, havalanmanı söylemedim." "Çabuk geri dön!"

Kafamı geriye döndürmedim bile. "Tünaydın Bay Karabine." dedim. "Pilotunuzu uzaklaştırmak zorunda kaldığım için üzgünüm. Gördüğünüz gibi kıyıya kadar yüzmeyi başardım. Şimdi kaldırın o silahı. Öyle kötü bir nişancısınız ki."

"Helikopteri yere indir Tenten, yoksa kafanı uçururum," diye gözdağı verdi. Kolumla geriye doğru yaptığım ani bir hareketle tabancasını elinden düşürdüm. Biz boğuşurken helikopter çılgın gibi sarsılıyordu. Karabine yere düştü ve tabandan çıkan bir manivela kolunu sıkıca tuttu.

"Bunu sen istedin," dedi. "Altınlara ben sahip olamayabilirim, ama sen de sahip olamayacaksın akıllı dostum!"

Manivela kolunu çekince ayaklarının altından bir kapak açıldı. Paparanic'in hazinesi denize doğru hızla düşerken arkasından çaresizce seyrettim.

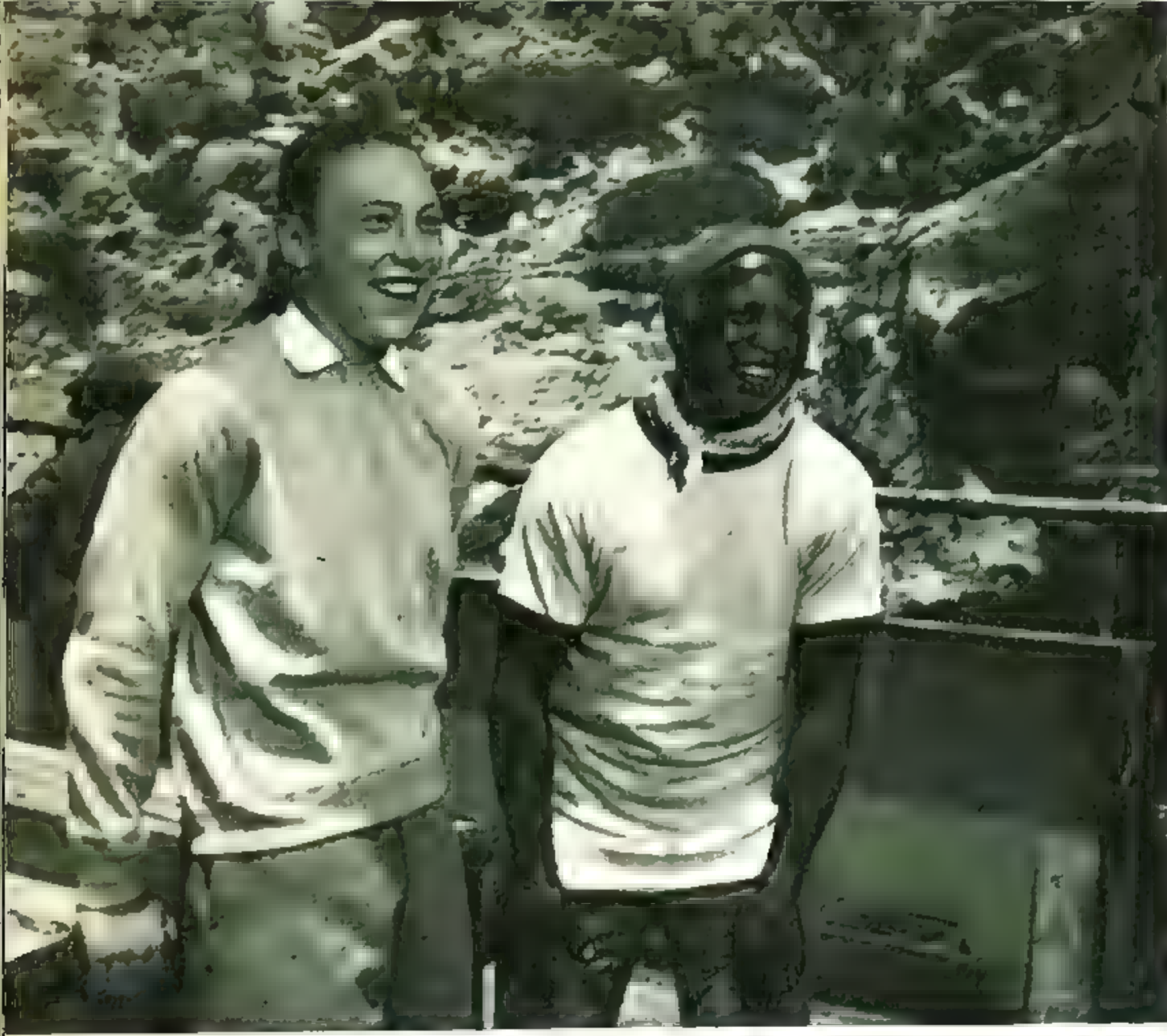
Altını kaybetmiştik, ama *Altın Post* kurtulmuştu, tabii Boncuk'un sayesinde. Son bir cesur çabayla iplerini kemirip kurtulmuş ve yanan fitilin üzerinde yuvarlanarak onu söndürmüştü. Kameran kurtulup dışarı fırlayan Kaptan, büyük bir iş başarmış olan Boncuk'u, postu alevler içindeyken bulmuş. Büyük bir şans eseri olarak güvertede bir fıçı su varmış. Attila ile birlikte gemiye yetiştiğimde, tüylerinin ucu biraz ütölmüş olan Boncuk bu maceradan fazla zarar görmeden çıkmıştı.

"Tamam bitti bu iş," dedi Kaptan. "Altınlar gitti ama iyi ki de gitti, bir beladan kurtulmuş olduk."

"Özür dilerim Kaptan," dedi Turnösol, sarkacı çılgın gibi sallanıyordu, "altın hala burada."

Burada mı? Gemide mi yani? Aniden gerçek kafama dank etti. "Küpeşte," diye çığlık attım. "Küpeşte, korkuluklar".

Haklı çıkmıştım. Themistocles Paparanic hazineyi almış ve kimsenin bakmayı akıl edemeyeceği bir yere gizlemişti - kendi gemisinin içine. Karabine de dahil olmak üzere herkesi oyuna getirmişti. Thassika adası açıklarında denize gömülen ve sonradan bizler tarafından deniz tabanından dikkatle tekrar su yüzüne çıkartılan çubuklar, geminin pirinç küpeşte korkuluklarından başka bir şey değildi; ve etrafımızı çepeçevre dolanan *Toison d'Or* gemisinin siyaha boyanmış küpeşte korkulukları ise som altından dökülmüşlerdi.

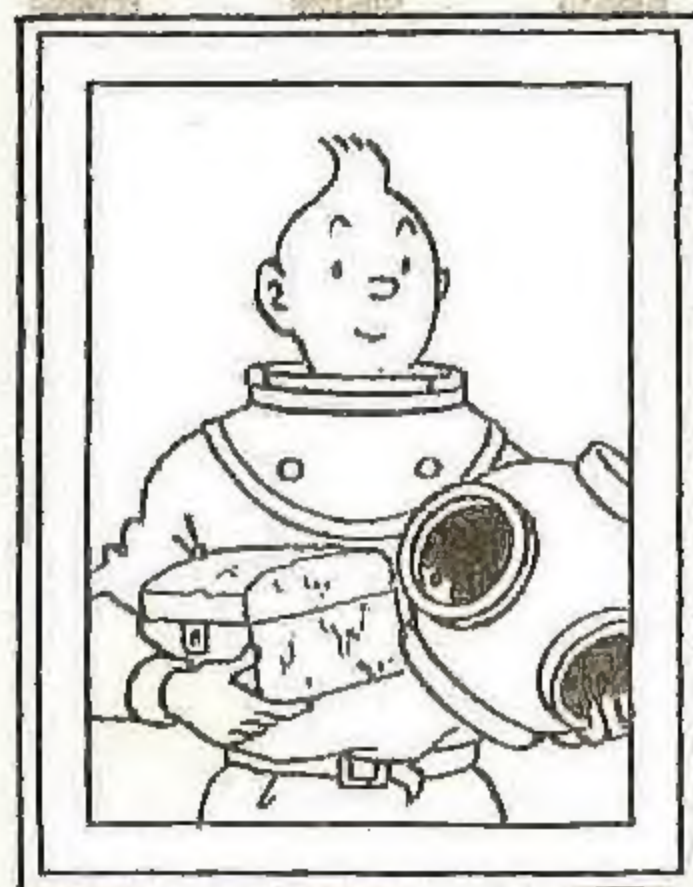
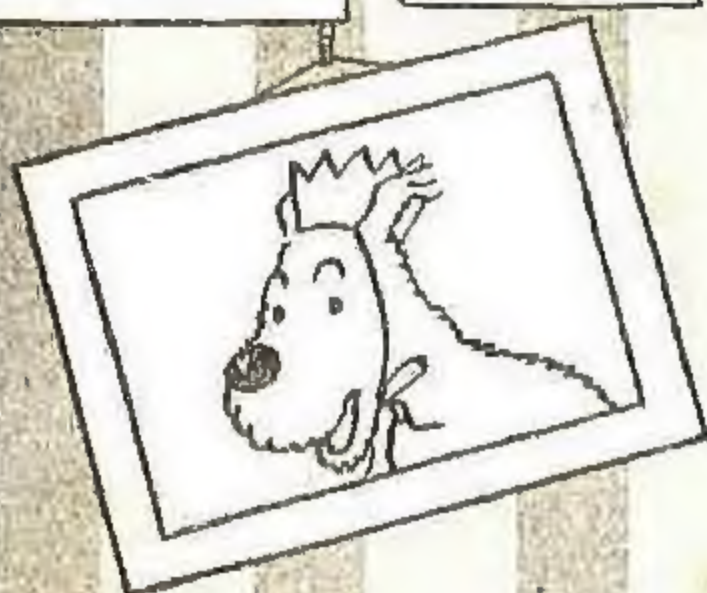
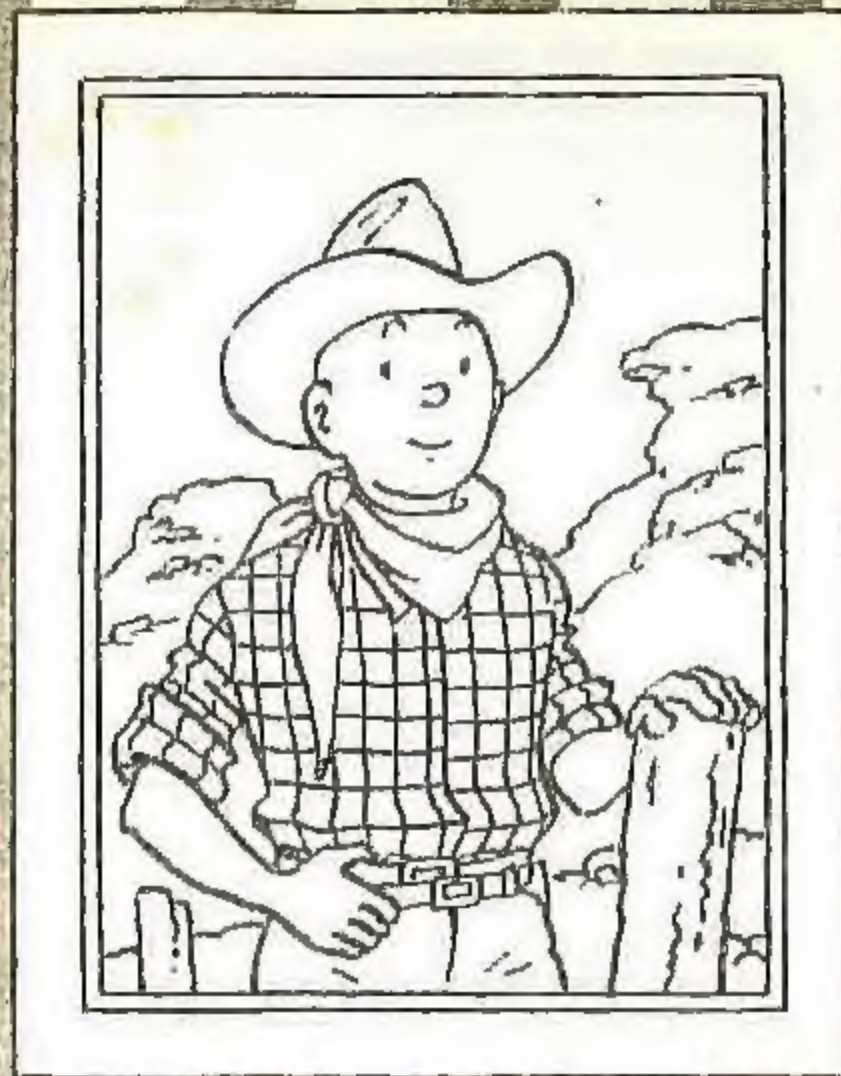

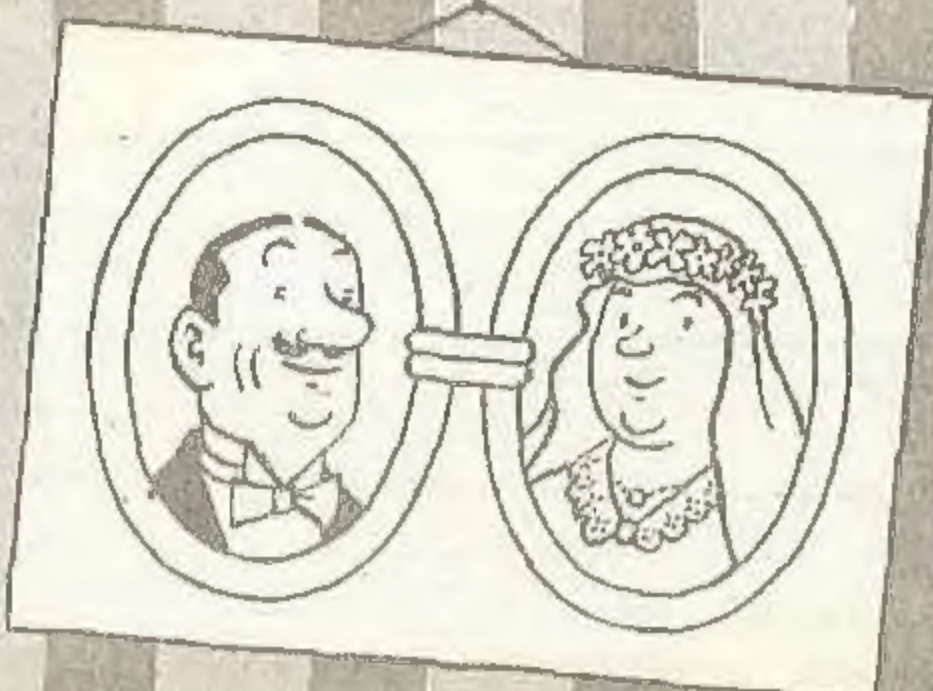
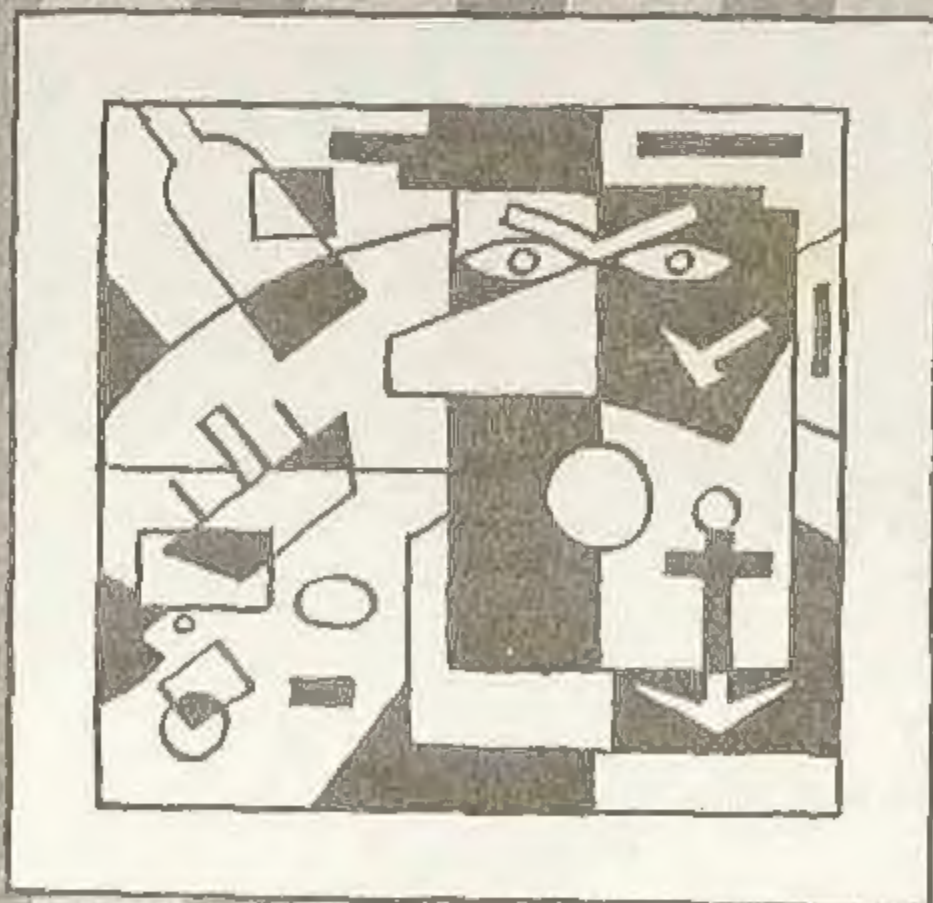
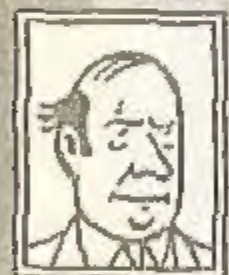
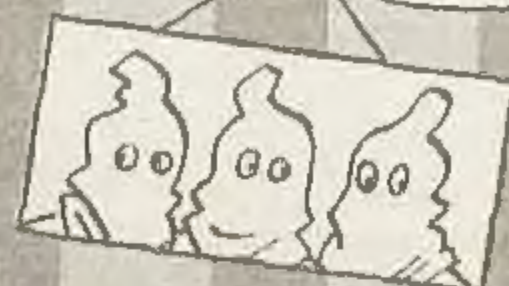
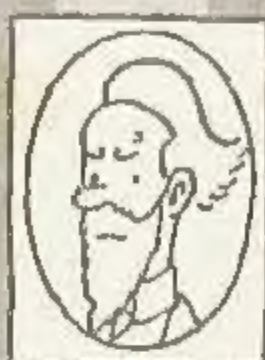
Birkaç hafta sonra Mulensar Şatosu'nda Kaptan Haddock'la birlikte bir kutlama yaptık. Altınlar sağ salım Merkez Bankası'na iade edilince, minnettar kalan Tetaragua hükümeti Kaptan'a ülkenin en yüksek onur nişanını verdi, yani Kızıl Çita Nişanını.

Partinin en heyecanlı olayı Turnösol'ün gururla en son icadını sunması oldu: Romulus için uçan bir tünek.

Romulus uçarak gözden uzaklaşırken kadehlerimizi onun için kaldırdık.

TENTEN VE ALTIN POST

Tenten ve arkadaşları ilk kez olarak sinema ekranlarında gözüktüler. *Tenten ve Altın Post* (Tintin and the Golden Fleece) bir Fransız filmi olan *Tintin et le Mystère de la Toison d'Or* (Altın Postun Esrarı)'dan uyarlandı.

Genç muhabir Tenten, köpeği Boncuk ve Kaptan Haddock İstanbul'a, Kaptan'a eski bir arkadaşından miras kalan *Altın Post* adlı gemiyi teslim almak üzere giderler.

Ancak tuhaf bir yabancı, gemi için muazzam miktarda bir para teklif edince, işin içinde paslı köhne bir tekneden daha fazlasının olduğu apaçık belli olur.

Olaylar hızla gelişir, Tenten ve kaptan kendilerini acımasız dolandırıcılarla karşı karşıya bulurlar. Söz konusu olan bir hazinedir. İzler onları Türkiye'den Yunanistan'a, ücra bir dağ manastırından ıssız bir Akdeniz adasına sürükler. Bir noktada dedektifler Dupont ve Dupond ile Profesör Turnösol da hazine avına katılırlar, ancak o zamana kadar Tenten *Altın Post*'un esrarını çözerken birçok badireyi geride bırakmıştır bile.

TENTEN'İN MACERALARI, HERGÉ'DEN

ALTIN KISKAÇLI YENGEÇ
OTTOKAR'IN ASASI
TEKBOYNUZ'UN ESRARI
KIZIL KORSAN'IN HAZİNESİ
HEDEF AY
AY'A AYAK BASILDI
TURNÖSOL OLAYI
AMBARDAKİ KÖMÜR
ESRARENGİZ YILDIZ
TENTEN TİBET'TE
7 KRİSTAL KÜRE
GÜNEŞ MABEDİ
KASTAFİORE'NİN MÜCEVHERLERİ
KARA ADA